

LEEF EEN ECO-RESORT VAN
ZEN/LOEFLIETE DESIGNERS

SLAPEN IN EEN FATA MORGANA

Vandaag proberen de meeste hotels een thuisgevoel te creëren. Dat is toch onzin? Wie gaat er nu op reis om thuis te zitten? Dus plantte de prettig gestoorde Franse ontwerpster Matali Crasset in de Tunesische woestijn een eco-resort neer dat allesbehalve een thuisgevoel opwekt. Tenzij u thuis *Star wars*-hutten hebt staan en u het nachtkastje als wastafel gebruikt.

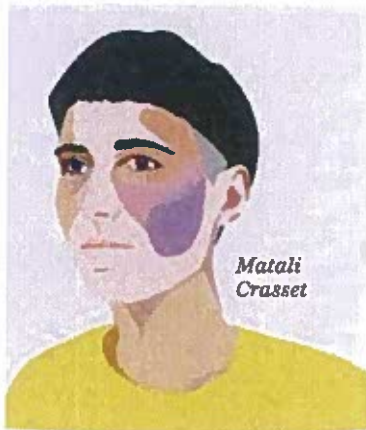
DOOR AN BEGAERTS

stYle

HET ECO-RESORT VAN EEN GEFLIPT DESIGNER

Tunesië heeft niet echt een makkelijke periode achter de rug, om het eufemistisch uit te drukken. De politieke onrust heeft toeristen een tijdlang afgeschrikt, maar stilaan vinden ze opnieuw hun weg naar het Noord-Afrikaanse land. Vooral dan het type toerist dat kiest op all-inclusive-formules, meterslange buffetten (inclusief de lokale specialiteiten frieten en lasagne) en dagelijks entertainment aan het gigantische zwembad. 'Maar Tunesië is zoveel meer dan de stranden van Djerba en Hammamet', aldus Matali Crasset (47), de Parijse productontwerpster die met het Dar Hi-hotel in Nefta haar eerste architectuurproject verwezenlijkt ziet.

Nefta ligt in het zuidwesten van Tunesië, op 25 kilometer van de Algerijnse grens. Het is een woestijn-dorp aan de rand van de Sahara. Hier rijden dadelboeren op ezels door het zand. De lokale huizen zijn er vooral op gericht zoveel mogelijk verkoeling te bieden, bij temperaturen die 's zomers makkelijk 50 graden halen. 'In diezelfde stijl heb ik het Dar Hi-hotel ontworpen', vertelt Crasset. 'Het was

zeker niet de bedoeling een opvallend, hypermodern project neer te zetten.' Voor Crasset is dat een belangrijke kanttekening. De ietwat geflipte Franse ontwerpster staat immers niet bekend om haar opvallende, hypermoderne creaties. Een bed dat uitgerold kan worden voor dringende dutjes, bijvoorbeeld. Net als een stoel die je kunt opblazen tot zetel, of *Capsule*, een duiventil voor luxebeestjes.

SOFT FICTION

Dar Hi ligt op een kwartier rijden van de luchthaven van Tozeur. Of beter: een kwartier met 150 per uur in wat de bestuurder zelf zijn 'Japanse dromedaris' noemt, een *fourwheeldrive* van Toyota die over het zand vliegt. Na een wirwar van kleine straatjes word ik uiteindelijk gedropt bij een grote houten poort. Geen glazen draaideur richting marmeren inkomhal dus, maar een bescheiden welkom. Met de vriendelijke suggestie mijn schoenen in te ruilen voor lederen *babouches*, de typische pantoffels waarin ik de volgende dagen mag rondslaffen.

Via een bijzonder rustgevende leersruimte vol kleurrijke nissen en een binnenkoer met een klein zwembad vol warm water uit woestijnbronnen, kom ik terecht in een van de *pilotis*, betonnen paalwoningen die meer weg hebben van een ruintschip dan van een hotelkamer. Een rake vergelijking, zo blijkt, want een naburig dorp deed lange tijd dienst als decor voor de *Star Wars*-films. Het is vandaag nog steeds een trekpleister voor sciencefictionfans. 'Ik ben zelf een enorme fan van sciencefiction', zegt Crasset. 'Maar mijn architectuur zou ik geen sciencefiction noemen, dat klinkt te ver weg.

Ik gebruik liever de term *soft fiction*, een mix van fantasie en traditie.'

Crasset ontwierp voor Dar Hi zowel de binnen- als de buitenkant. De zeventien kamers, onderverdeeld in *pilotis*, *trogodytes* (gebouwd in de grond voor de koelte) en *dunes* (de groepsverblijven). Maar ook de vierkante loungestoelen op het terras, de nachttafels die eigenlijk wastafels zijn en de fluo-oranje zetels met zicht op de woestijn.

WOESTIJN-MOESTUIN

'Het hotel heeft de vorm van een Tunesisch dorp', vertelt ze. 'De verschillende soorten kamers lijken op huizen, een gemeenschappelijke binnenkoer dient om andere gasten te ontmoeten en een hamam zorgt voor de zuivering van lichaam en geest. Dat alles in de typische kleuren van hier: oker, limoengroen en koraalblauw.' De fluo-oranje ramen, de hoedenkapstokken aan de deur, de liginema en de kleurrijke waterpijphut zijn dan weer folietjes die de ontwerpster met de korte *froufrou* zelf graag in een hotelwilde zien.

Maar wat is er in hemelsnaam ecologisch aan een luxe-hotel in de woestijn? Wel, Dar Hi gaat er prat op niks te importeren. Alle materialen komen uit de regio. Het beton bevat woestijnzand, het water wordt uit woestijnbronnen gepompt, het hout was ooit een palmboom en het eten wordt door inwoners van het dorp binnengebracht en op traditionele wijze bereid. Het personeel woont allemaal vlakbij. Alleen hotelmanager Marie-Caroline werd uit Frankrijk geïmporteerd.

Het is wel zonde dat op een plek waar

»

de zon bij momenten ondraaglijk hard op je schouders brandt, de technologie om zonne-energie op te wekken nog niet op punt staat. Met de palmoase vlak naast het hotel - die geïrrigeerd wordt op kosten van prins Albert van Monaco - heeft Crasset nog grootse plannen. 'Het is de bedoeling om daar een woestijn-moestuin aan te leggen, waar groenten en fruit voor het hotel geteeld kunnen worden. Het zou tegelijk een soort workshop moeten worden om de lokale boeren opnieuw aan te zetten tot woestijnlandbouw.'

HIPPIECHIC

Sinds de opening van het hotel, bijna twee jaar geleden, zijn het vooral Fransen die hier hun toevlucht zoeken. Sowieso zijn de villa's rond Tozeur bij Fransen in trek als buitenverblijf. De bezoekers hier zijn, u had het al gereden, vooral rijke zakenlui die met hun familie op retraite komen. De woestijn heeft immers een rustgevend effect waar de zee alleen van kan dromen.

Dat onthaasten in grote luxe is iets wat de laatste jaren steeds vaker opduikt in hotelprojecten. Ze zijn gericht op veertigplussers die het geld hebben om er even helemaal tussenuit te knijpen, ver weg van alles en iedereen. Want hoewel Parijs maar op 2,5 uur vliegen ligt, lijkt Nefta wel het einde van de wereld. Een paar huizen, wat palmbomen en daarachter het grote niets. Zelfs het meer waarvan je duidelijk de reflectie kunt waarnemen in de verte bestaat niet.

Dar Hi is helemaal ingesteld op een 'hippie-chique' manier van reizen: pantoffels, samen zwemmen, samen eten, geen televisie op de kamers, geen telefoon of internet. Kortom: alle ingrediënten om in een adembenevend decor alle stress weg te zweten en 'je ware zelf te ontdekken', zoals de brochure belooft. Die zelf moet aan het eind van haar *Star wars*-avontuur vaststellen - en u mag dat gerust schandelijk vinden - dat ze vooral moet zweten bij de gedachte: *shit*, een woestijn zonder wifi.

DRIEMAAL CRASSET

- De eigenaars van Dar Hi, Patrick Elouarghi en Philippe Chapelet, hadden al eerder met Matali Crasset samengewerkt aan het Hi-hotel in Nice, waar Crasset instond voor het interieur. Het is, net als de Tunesische tegenhanger, een bijzonder luxueus hotel met het accent op de gemeenschappelijke plaatsen. Zo is er de Happy Bar, waar het altijd feest is, en Hi Beach, een privéstrand voor de hotelgasten.
- Vorig jaar openden Elouarghi en Chapelet in samenwerking met Crasset nog een derde hotel, het budgetvriendelijke Hi Matic in hartje Parijs. Alles gebeurt er automatisch. Reserveren en inchecken gebeurt online, snacks en een vergeten tandenborstel haalt je uit de muur, zelfs het ontbijt wordt door geesten klaargezet.

Logeren in het Dar Hi-hotel kost zowat 350 euro per nacht (volpension), www.dar-hi.net. Vanavond, 25 september, geeft Matali Crasset een lezing over het Dar Hi-hotel in de Brusselse Bozar. Er wordt ook een documentaire over het woestijnresort getoond van de Belgen David Haremza en Christophe Dumoulin.

Meer info op www.designseptember.be. Met dank aan de Tunesische dienst voor toerisme en Tunisair.

ednDe